

„Победа у Другом Светском рату била је тријумф напредне мисли, поштења и морала на нивоу човечанства. Није то било само питање сукоба два зараћена блока, већ питање одлуке — да ли кренути у смеру фашизма, који би био погубан за човечанство, или се борити против тога“, каже историчар Никола Б. Поповић.

Историчар Никола Б. Поповић, члан Академије наука и умјетности Републике Српске, за Спутњик каже да је одлука лидера западних земаља да не присуствују паради у руској престоници — политички неинтелигентна.

„Обележавање 70 година победе у Другом светском рату је светски догађај и не видим нити један разлог да у њему не учестују све силе које су допринеле сламању зла које се зове нацизам, фашизам, расизам, холокауст над Јеврејима, Јерменима, Србима, Ромима. Повод за параду је изузетан и треба да се обележи на достојанствен начин, како такав догађај и налаже“, каже Поповић.

Он подсећа да победа над нацизмом није била само победа Совјетског Савеза и земаља антихитлеровске коалиције — САД-а, Велике Британије и других држава које су приступиле великим савезницима.

„То је била победа напредне мисли, поштења и морала на нивоу човечанства. Није то било само питање сукоба два зараћена блока, већ питање даљег живота човечанства и одлуке — да ли кренути у смеру фашизма, који би био погубљан, или се борити против

тога“, објашњава Поповић.

Хладни рат још траје

Угледни историчар за Спутњик каже да је заблуда да је Хладни рат завршен и истиче да се он води и данас, са истим циљем — да се Русија и њен утицај што више смање.

„Хладни рат траје, и томе у прилог не говори само пример савремене Украјине, већ целокупни односи Сједињених Држава и Руске Федерације“, сматра Поповић и истиче да је невоља света у целини то што данас спаринг партнер Америке више није само Русија.

„Део Хладног рата у прошлости није била Кина, онаква каква она јесте данас и може бити убудуће, с обзиром на њену економску моћ. Такође, ту је и групација земаља окупљених у БРИКС-у. У овом Хладном рату фронт држава против Америке много је већи него што је то био случај 1945. или 1962. године.

Саговорник Спутњика сматра да је очигледна тенденција западног света да се покушава умањити допринос Совјетског Савеза у Другом светском рату, уз преувеличавања учешћа западних сила.

„Улога Совјетског Савеза била је пресудна како би се извојевала победа против сила фашистичке Немачке, нацистичке Италије и њихових савезника на источном фронту. Страдање шест милиона Јевреја је чињеница које човечанство не може никада да заборави, али не сме се заборавити ни колико је жртава дао Совјетски Савез са свим својим републикама, сада независним државама, као и велики цех који су платили народи бивше Краљевине Југославије“, истиче Поповић.

Историчар подсећа да је 1941. године изасланик председника Рузвелта Хари Хопкинс био у Москви како би проверио да ли је СССР „џин на стакленим ногама“.

„Након разговора са Стаљином, Хопкинс се вратио и рекао Рузвелту: 'Стаљин је човек који разуме да у овом рату побеђује материјал'. Закључак је био да треба помоћи Совјетском Савезу“, објашњава Поповић.

Наш саговорник каже да је 1941. године Америка помогла СССР-у оружјем, материјалом, али да није била важна количина те помоћи, већ моменат допремања.

„Већ од краја '41. године, Совјетски Савез је узео рат у своје руке. Они су из Украјине, Белорусије, западних делова своје државе, преместили преко 1.500 својих предузећа на Урал и организовали су огромну производњу ратног материјала. Жене су запослене у фабрикама, а младићи су отишли на фронт и владала је јединствена политика — све за фронт, све против фашизма“, објашњава Поповић.

Лепи трг

Наш саговорник објашњава да је као одговор на велики удар Немачке на Совјетски Савез, уследила правовремена помоћ Америке и сјајна организација Совјетске државе и Црвене армије од децембра '41. године.

Поповић каже да допринос СССР-а у Другом светском рату лежи и у производњи огромне количине авиона, камиона, тенкова — чувени тенк Т34, као и светски чувен „калашњиков“.

„Приче о томе да Србија не би требало да учествује на паради у Москви из практичних, прагматичних разлога, плитка је политичка прича. Достојанство Срба у целини, имајући у виду нашу историју, нама неминовно одређује место на Црвеном тргу“, истиче Поповић.

Наш саговорник каже да Срби у оба светска рата нису бирали страну победника, како се то у медијима и кафанама каже, већ су били на страни прогреса, напредка, слободне мисли и морала.

"Када ове године не бисмо били на Црвеном тргу, то би било понижење за српску нацију у целини, и за нашу борбену, устаничку, ослободилачку традицију. Верујем да ће већина Срба бити задовољна када буде видела наше гардисте, који ће тамо ступати са поносом, имајући иза себе своју историју, традицију, свест о нормалној вредности свога народа.", истиче Поповић.

Чувени историчар подсећа и да Црвени трг у оригиналу, на староруском језику значи — лепо трг.

"Није он црвен по идеологији, већ су идеолози комунизма и лењинизма успели да изворно значење његовог имена промене. Нама је 9. маја место на том Лепом тргу", закључује Поповић.

(Сандра Черин – Спутњик)